

I U 454/2015-18

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	14 -07- 2015	Č.j. znak:
V vednost:	Vredn:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-217-1/2015/11		

SODBA
V IMENU LJUDSTVA
IN
SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici mag. Tatjana Steinman kot predsednica ter Nataša Smrekar in Andrej Kmecl kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Suzane Korotaj kot zapisnikarice, ki je v zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: PRODUKCIJA PLUS storitveno podjetje d.o.o., Kranjčeva 26, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Fašun, Melihen, Milač, Strojan, o.p., d.o.o., Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška cesta 59, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-217/2014/11 z dne 19. 2. 2015 in odločbo Javne agencije RS za varstvo konkurence št. 090-31/2014-2 z dne 2. 9. 2014,

na seji **9. julija 2015**

ODLOČILO:

- I. Tožba zoper odločbo Javne agencije RS za varstvo konkurence št. 090-31/2014-2 z dne 2. 9. 2014 se zavrže.

- II. V preostalem delu se tožbi ugodi, odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-217/2014/11 z dne 19. 2. 2015 se odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.
- III. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijano odločbo zavrnila tožnikovo pritožbo zoper odločbo Javne agencije RS za varstvo konkurence (v nadaljevanju organ), s katero je ta delno zavrnila zahtevo prosilcev (Ministrstva za kulturo, Nejca Goleta, novinarja časopisa Delo, RTV Slovenija, Odvetnikov Šelih & partnerji in Odvetniške družbe Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji) za dostop do odločbe Javne agencije RS za varstvo konkurence št. 306-90/2009-169 z dne 24. 4. 2013, tako da se izločijo osebni podatki in poslovna skrivnost v tam naštetih točkah odločbe. V 2. točki izreka je odločila, da se zagotovi delni dostop do zahtevanega dokumenta in da se stroški posredovanja informacij javnega značaja ne zaračunajo (3. točka).
2. Iz obrazložitve je razvidno, da se zahteva prosilcev nanaša na odločbo, ki jo je organ izdal tožniku glede zlorabe položaja na trgu televizijskega oglaševanja po 9. členu Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (v nadaljevanju ZPOMK-1) in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Pojasnjuje, da tožnik odločitve organa o prikritju podatkov, ki predstavljajo poslovno skrivnost, ni izpodbijal, zato se je toženka ukvarjala zgolj s vprašanjem, ali ostali podatki iz te odločbe, ki jih je tožnik označil kot poslovno skrivnost, predstavljajo informacijo javnega značaja po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Glede podatkov, navedenih v 37., 93., 137. in 140. točke odločbe, navaja, da tam navedeni podatki niso podatki, ki bi v skladu s Sklepom o poslovni skrivnosti z dne 2. 9. 2010 predstavljali komercialne in/ali finančne podatke, informacije, listine in drugo komunikacijo v zvezi s tožnikovim poslovanjem, saj gre za splošne besedne zveze, ki jih je organ uporabil za sestavo in obrazložitev upravne odločbe, ter za zneske in razpon investicije in deleže oglaševanja, ki so bili v odločbi navedeni za ilustracijo, z namenom utemeljitve odločbe. Poudarja, da se lahko poslovna skrivnost določi le vnaprej, ne šele z označitvijo delov obrazložitve odločbe. Opozarja tudi, da je bila predmetna odločba izdana v postopku ugotavljanja kršitve zakona, zaradi česar je tožnikova pravica do varstva poslovne skrivnosti omejena s tretjim odstavkom 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1). To v konkretnem primeru pomeni, da podatki, ki jih je organ navedel z namenom ilustrativnega prikaza kršitve oziroma tožnikovega delovanja, in splošne besedne zveze, namenjene za opis posameznih dejstev, ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti, saj so ti deli odločbe nastali

- po sprejemu tožnikovega akta o varovanju poslovne skrivnosti, hkrati pa ne vsebujejo podatkov, ki jih je tožnik označil za poslovno skrivnost. Navaja še, da se postopki ugotavljanja kršitev zakona vodijo po uradni dolžnosti in v javnem interesu, zato ne zadevajo zgolj organa in udeleženih strank, tako da ugotovljena dejstva ne morejo biti v celoti označena kot poslovna skrivnost.
3. Glede podatkov v točkah 121, 127, 128, 129, 131, 136, 141, 142, 144, 146, 149, 150, 152, 153, 154, 155, 157 in v tabelah 1, 2, 3, 4 in 5 navaja, da predstavljajo dokazno gradivo v postopku, dokazi o očitanih kršitvah pa ne morejo biti poslovna skrivnost. Meni celo, da je celotna odločba organa dokument, ki ugotavlja kršitve zakona.
 4. V zvezi s podatki v točkah 115, 124 in 167 ugotavlja, da je javni interes glede razkritja tam navedenih podatkov podan, saj njihovo razkritje tožniku ne bi povzročilo škode, so pa pomembni za razumevanje odločbe, s katero so bile ugotovljene kršitve konkurence. Namen ZDIJZ je zagotovitev javnosti in odprtosti delovanja organov, v konkretnem primeru se to izraža z dostopom do informacij o pravnomočnih ugotovitvah organa o kršitvah zakona. Zavrnila je tudi prikritje podatkov iz zaseženih elektronskih sporočil.
 5. Tožnik se z odločitvijo ne strinja in v tožbi navaja, da je izpodbijana odločba nezakonita, saj je toženka bistveno kršila določbe postopka in ni pravilno ugotovila dejanskega stanja, zaradi česar je bilo napačno uporabljeno materialno pravo, predvsem ZDIJZ ter 39. in 40. člen ZGD-1. V nadaljevanju obširno navaja, zakaj meni, da podatki, katerih izločitev je zahteval, predstavljajo poslovno skrivnost po omenjenih določbah ZGD-1. Ne strinja se tudi z opredelitvijo podatkov kot dokazov o kršitvah določb ZPOMK-1 in s tem kot izjemo po tretjem odstavku 39. člena ZGD-1. Prav tako ne drži, da s Sklepom o poslovni skrivnosti ne morejo biti obseženi podatki, ki so nastali po tem sklepu, saj je to v nasprotju z namenom izdaje splošnega akta v smislu drugega odstavka 39. člena ZGD-1 in predstavlja odstop od upravne in sodne prakse. Opozarja še, da bi v upravnem postopku morale sodelovati vse fizične in pravne osebe, na katere se nanaša „razkrita“ elektronska komunikacija.
 6. Sodišču predlaga, naj odpravi odločbo Informacijskega pooblaščenca in prvostopenjsko odločbo ter zadevo vrne prvostopenjskemu organu v ponovni postopek. Uveljavlja tudi stroške postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
 7. Toženka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih izpodbijane odločbe, RTV Slovenija kot prizadeta stranka v tem postopku pa vztraja pri navedbah, ki jih je podala v odgovoru na poziv za vstop v predmetni upravni postopek.

K I. točki izreka

8. Tožba zoper odločbo organa, s katero je odločil o dostopu do informacij javnega značaja, ni dovoljena. Sodno varstvo v postopkih odločanju o dostopu do informacij javnega značaja se namreč zagotavlja v upravnem sporu s tožbo zoper odločbo informacijskega pooblaščenca (31. člen ZDIJZ).
9. Tožnik zato ne more izpodbijati odločbe organa prve stopnje in zahtevati njene odprave, zaradi česar je sodišče tožbo v tem delu zavrglo (4. točka prvega odstavka 36. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1).

K II. točki izreka

10. V preostalem delu je tožba utemeljena.
11. V obravnavani zadevi je sporno, kateri podatki v odločbi organa o zlorabi položaja, ki jih je tožnik označil za poslovno skrivnost, so prosto dostopni kot informacija javnega značaja po določbah ZDIJZ.
12. ZDIJZ v 4. členu določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ se dostop do zahtevane informacije zavrne, če je podatek opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe (tj. ZGD-1).
13. V izpodbijani odločbi je toženka presojo, ali sporni podatki predstavljajo poslovno skrivnost opravila glede na določbe ZDIJZ in s tem ZGD-1. Po presoji sodišča pa je za odločitev o tem, kateri podatki predstavljajo poslovno skrivnost, treba upoštevati določbo četrtega odstavka 13b. člena ZPOmK-1. V skladu s to določbo organ prosilcu za dostop do informacij javnega značaja ne glede na določbe ZDIJZ zavrne dostop do podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira, in do podatkov, ki so poslovna skrivnost podjetij. Ker ZPOmK-1 poslovno skrivnost v 17. točki drugače opredeljuje, in sicer so to podatki, katerih razkritje bi pomenilo nastanek občutne škode in so znani omejenemu krogu oseb, to pomeni, da je treba v konkretnem primeru presojo, kateri podatki štejejo za poslovno skrivnost, opraviti glede na vsebino, kot je določena v ZPOmK-1.
14. Iz obrazložitve navedene določbe 13b. člena v predlogu ZPOmK-1A v Poročevalcu DZ RS, št. 43/09, izhaja, da gre za specifično ureditev, ki predstavlja delen odstop od ureditve v ZDIJZ, kar je potrebno zaradi specifičnosti postopkov pred tem organom, v skladu s katerim morajo biti določeni instituti (tajnost vira in

poslovne skrivnosti) ustrezno varovani tudi nasproti tretjim osebam. Navedeno je še, da za navedena instituta izjeme po 6. členu ZDIJZ ne veljajo. Javnost in transparentnost dela organa pa se ustrezno zagotavlja z obveznostjo objave odločb in sklepov, s katerimi se postopek konča, na spletni strani organa.

15. Slednje izhaja iz šestega odstavka 22. člena ZPOmK-1, ki določa, da se na spletni strani organa objavijo pravnomočne odločbe, ki jih organ izda v upravnem postopku in postopku o prekršku, ter pravnomočni sklepi, s katerimi se postopek konča, brez zaupnih podatkov. Po 16. točki 3. člena tega zakona so „zaupni podatki“ poslovne skrivnosti, poslovna korespondenca, ki se nanaša na gospodarsko dejavnost podjetja, osebni podatki in vsi drugi podatki, za katere so s tem zakonom ali drugimi predpisi določeni posebni režimi njihovega varstva in posebni pogoji za dostop do njih. To pomeni, da organ tudi v pravnomočni odločbi ne sme objaviti podatkov, ki so poslovna skrivnost.
16. Glede na navedeno toženka za presojo, ali sporni podatki v konkretnem primeru predstavljajo poslovno skrivnost, ne bi smela uporabiti opredelitve poslovne skrivnosti, kot je določena v ZGD-1, temveč kot je določena v 17. točki 3. člena ZPOmK-1.
17. Poleg tega iz četrtega odstavka 13b. člena, ki je specialna določba glede na ZDIJZ, ne izhaja, da se poslovna skrivnost lahko razkrije, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, kot to določa drugi odstavek 6. člena ZDIJZ.
18. Sodišče pripominja, da je v postopkih po ZPOmK-1 pravica pregledovati in preslikavati podatke, ki predstavljajo poslovno skrivnost, omejena tudi strankam tega postopka. V sedmem odstavku 18. člena ZPOmK-1 je sicer določeno, da lahko organ ob tehtanju interesov razkrije podatke, ki so poslovna skrivnost, vendar le podjetju, zoper katerega se vodi postopek, in prigrasitelju, če je njihovo razkritje potrebno zaradi zagotovitve pravice do obrambe. Ker v zadevi ni sporno, da je odločba o zlorabi prevladujočega položaja postala pravnomočna (to izhaja tudi iz podatkov U vpisnika tega sodišča), v obravnavanem primeru navedena določba ne pride v poštev, kaže pa na striktnjšo ureditev varstva podatkov, ki so poslovna skrivnost.
19. Ker je toženka izpodbijano odločbo izdala, ne da bi upoštevala specifičnost ureditve dostopa do informacij javnega značaja po ZPOmK-1, sodišče ugotavlja, da izpodbijana odločitev temelji na napačnih predpisih, zato je na podlagi določbe 4. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 tožbi ugodilo in s sodbo izpodbijani

upravni akt odpravilo. Po tretjem odstavku 64. člena ZUS-1 sodišče vrne zadevo organu, ki je upravni akt izdal, v ponoven postopek, po četrtem odstavku istega člena pa je pristojni organ pri izdaji novega upravnega akta vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava.

20. V ponovljenem postopku bo toženka morala preveriti tudi, ali še obstoji pravni interese za izdajo odločbe, saj bo organ pravnomočno odločbo javno objavil v skladu s šestim odstavkom 22. člena ZPOMk-1.
21. Sodišče pripominja, da je upravni spor samostojen sodni postopek in ne nadaljevanje upravnega postopka, ki je bil zaključen z izdajo izpodbijane odločbe. Zato se sodišče v tem postopku do navedb prizadete stranke v upravnem postopku ni opredeljevalo.
22. Sodišče je odločilo na seji, ker je že na podlagi tožbe in izpodbijane odločbe očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti (prva alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1).

K III. točki izreka

23. Če sodišče tožbi ugotovi in odpravi izpodbijani upravni akt, je tožnik v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve upravičen do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik o povrnitvi stroškov).
24. Sodišče je zato tožniku priznalo stroške iz drugega odstavka 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov v višini 285,00 EUR, povečane za 22% DDV. Zadeva je bila namreč rešena na seji, tožnika pa je v postopku zastopala odvetniška družba. Sodna taksa za postopek v višini 148,00 EUR bo vrnjena po uradni dolžnosti (op. 6.1./c taksne tarife Zakona o sodnih taksah)

PRAVNI POUK:

Zoper sklep (1. točka) je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vložijo priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

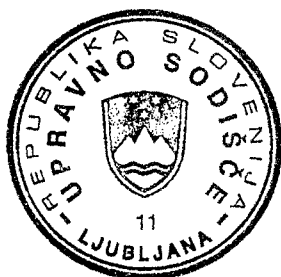
Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Zoper sodbo (2. točka) ni dovoljena pritožba (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. julij 2015

Predsednica senata:

mag. Tatjana Steinman, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: